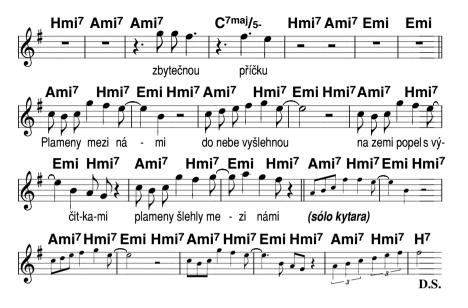
HLADOVÁ ZEĎ

H: Zdeněk Vřešťál, Vít Sázavský T: Zdeněk Vřešťál





Vítr nám zhasne svíčku ještě než půjdem spát spletem svý prsty od malíčků po hmatu najdem se snad

Já nejsem vosk co skápne nenech mě vychladnout uteče z války bába – chlap ne v koncích se kroutí jen knot

Naposled já anebo ty kdo spočítá mý nejistoty než típnem svíčku zbytečnou svíčku

Neumím couvat zpátky na řadě nejsem já docela tenkej kousek látky je tvá zeď neprůstřelná Neprůstřelná hladová zeď jen ty a já potmě a teď zbouráme příčku zbytečnou příčku

Plameny mezi námi do nebe vyšlehnou na zemi popel s výčitkami plameny šlehly mezi námi

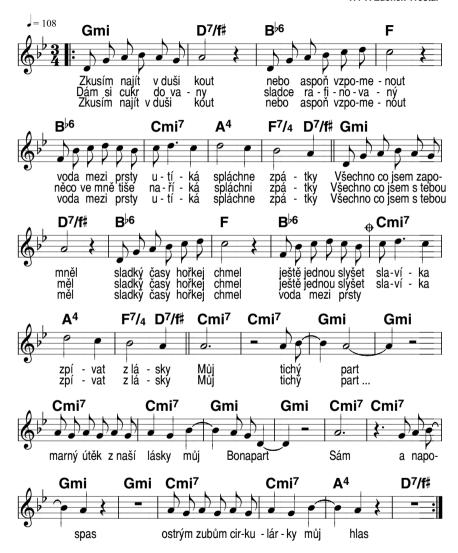
(sólo kytara)

Neprůstřelná hladová zeď jen ty a já potmě a teď zbouráme příčku zbytečnou příčku

Plameny mezi námi do nebe vyšlehnou na zemi popel s výčitkami plameny šlehly mezi námi na zemi popel s výčitkami plameny šlehly mezi námi na zemi popel s výčitkami plameny šlehly mezi námi na zemi popel s výčitkami plameny šlehly mezi námi na zemi popel s výčitkami plameny šlehly mezi námi na zemi popel s výčitkami plameny šlehly mezi námi na zemi popel s výčitkami plameny šlehly mezi námi plameny šlehly mezi námi

JEŠTĚ JEDNOU

H i T: Zdeněk Vřešťál





Zkusím najít v duši kout nebo aspoň vzpomenout voda mezi prsty utíká spláchne zpátky

Všechno co jsem zapomněl sladký časy – hořkej chmel ještě jednou slyšet slavíka zpívat z lásky

Můj tichý part marný útěk z naší války můj Bonapart sám a napospas ostrým zubům cirkulárky můi hlas Dám si cukr do vany sladce rafinovaný něco ve mně tiše naříká spláchni zpátky

Všechno co jsem s tebou měl sladký časy – hořkej chmel ještě jednou slyšet slavíka zpívat z lásky

Můj tichý part marný útěk z naší války můj Bonapart sám a napospas ostrým zubům cirkulárky můj hlas Zkusím najít v duši kout nebo aspoň vzpomenout voda mezi prsty utíká spláchne zpátky

Všechno co jsem s tebou měl sladký časy – hořkej chmel voda mezi prsty utíká a nás dvou se netýká

Láska láska prokletá láska láska prokletá láska láska prokletá ...

BÍLÝ PTÁK

H: Magdaléna Škardová, Vít Sázavský T: Magdaléna Škardová



Bílý pták letící atmosférou píseň nezazpívá ví jaká je to tíže

Smutně mává křídly k slunci co pro nás vychází taky déšť na nás pořád prší

A stín budoucích věcí míhá odlesk věcí minulých teď vím jak ptát se mám kam letí ten pták dál

Z výšky vídá za obzor věků kam nedohlédnem ale možná jednou

Dojdem po svých při zemi a těžce klopýtáme, vzpomínáme dál v oblacích vyhlížíme

Stín budoucích věcí ...

Jako bílý pták chtít létat nepomůže není křídel, není lidské síly co za obzor vidí

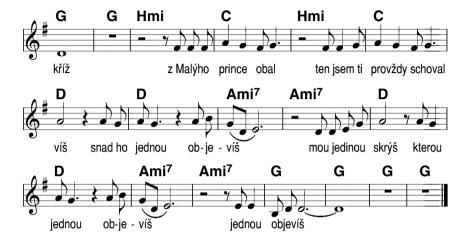
Navěky věků hledáme výšku bílý pták nám smutně mává v atmosféře nezazpívá

A stín budoucích věcí ...

MYSTERIOSO

H: Tomáš Poláček T: František Stralczynský





Co ty o tom víš už se neschovám čekání na anděly když jim křídla hlídám co ty o tom víš

Maj talent a dlaň úrodnou kreslí tě bez obtíží tvůj obrys jak se blíží tmou co bude předem uhodnou blíží se tmou co bude předem uhodnou uhodnou Něco je ve mně co už nepotkám jak z druhých břehů když se píská příběh z mládí co ty o tom víš

Dvě strany mince – jeden kříž z Malýho prince obal ten jsem ti provždy schoval víš snad ho jednou objevíš mou jedinou skrýš kterou jednou objevíš jednou objevíš

MARCIPÁN

H: Magdaléna Škardová, Vít Sázavský T: Magdaléna Škardová





Marcipán – ten ztratil už svou chuť a pole pšenice přestalo se vlnit zvuky venku velí: tak se vzbuď rozsypané perly navlíkám si na nit

V polích padlé hlavy nikdy nevstanou vítr zlaté klasy rozkývá

Horkem vysušený rudý květ zatím ještě volá: trochu vody dej mi sladké pokušení chvátá zpět dobré je chtít – to zlé prosím ze mě sejmi

V polích padlé hlavy nikdy nevstanou vítr zlaté klasy rozkývá

> Málo jen málo jen světlo pálí málo jen málo jen pálí žár

Horkem vysušený rudý květ i pole pšenice přestalo se vlnit sladké pokušení chvátá zpět rozsypané perly navlíkám si na nit

V polích padlé hlavy nikdy nevstanou živou vodu vítr odnáší

Málo jen málo jen světlo pálí málo jen málo jen pálí žár Málo jen málo jen málo jen málo jen pálí žár

OCTOMILKY

H i T: Zdeněk Vřešťál



Když se zpět ohlédnu vidím jen cizí tváře obrázky z obálky loňskýho kalendáře vždyť po těch letech zkysly nám sladký chvilky a z pestrých motýlů a z pestrých motýlů líhnou se octomilky

Když se zpět ohlédnu potkávám kamarády po kapsách díry mám a v dírách volný pády a po těch letech prázdnoty přibývají volná jsou sedátka šedivá sedátka když bloumám po tramvaji

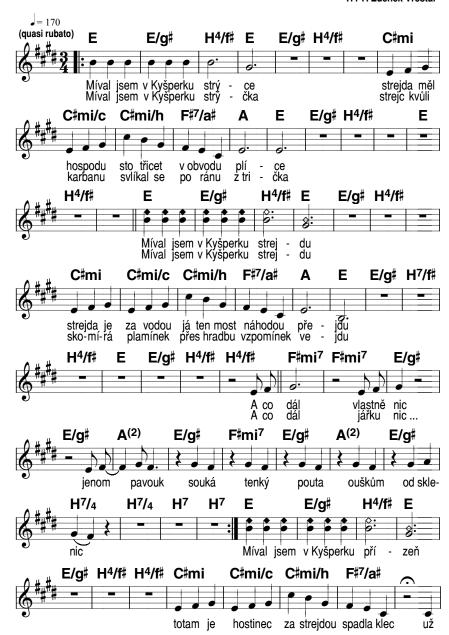
(sólo harmonika)

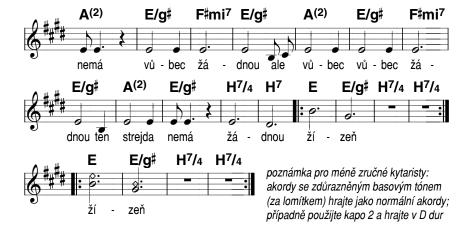
Když se zpět ohlédnu posbírám drobné mince zlaťáky cinkají na cestě z chudobince a po těch letech pádů a mátoření ruce si podáme a kosa na kámen horkou krev změní

Když se zpět ohlédnu myslím na sladký chvilky vždyť místo motýlů líhnou se octomilky vždyť místo motýlů líhnou se octomilky vždyť místo motýlů líhnou se octomilky ...

LETOHRAD

H i T: Zdeněk Vřešťál





Míval jsem v Kyšperku strýce strejda měl hospodu sto třicet v obvodu plíce

Míval jsem v Kyšperku strejdu strejda je za vodou já ten most náhodou přejdu

A co dál vlastně nic jenom pavouk souká tenký pouta ouškům od sklenic

Míval jsem v Kyšperku strýčka strejc kvůli karbanu svlíkal se po ránu z trička Míval jsem v Kyšperku strejdu skomírá plamínek přes hradbu vzpomínek veidu

A co dál jářku nic ...

Míval jsem v Kyšperku přízeň
totam je hostinec
za strejdou spadla klec
už nemá vůbec žádnou
ale vůbec vůbec žádnou
ten strejda nemá žádnou
žízeň
žízeň
žízeň
žízeň
žízeň
žízeň
žízeň
žízeň

žízeň ...

ZELENÉ ŠTĚSTÍ

H i T: Magdaléna Škardová



Zbyla nám prachobyčejná samota proč je tak nesnesitelně hlasitá znovu raší naše bílé květy co můžeš hledat a najít jen ty

A já

neuvěřitelně samotná pozoruju zelené manželské štěstí co bují v květináči u okna naše zelené manželské štěstí

Co rok – to květů víc a nám se zdálo že není zlé nic co by se nám stalo chodil jsi hledat sám a najít sám k těm slibným bílým okrasám

A já

neuvěřitelně samotná pozoruju zelené manželské štěstí co bují v květináči u okna naše zelené manželské štěstí

(mezihra)

Pak jednou – co byla kytka odkvetlá poslala jeden z květů zpátky do světla znovu raší květy bílé i když vůbec není jejich chvíle

Tak nám ta neuvěřitelná samota zarůstá v zeleném manželském štěstí co bují v květináči u okna naše zelené manželské štěstí

VLCI

H i T: Jaromír Nohavica



Dnes v noci přišel sníh jak vojsko v řadách sevřených a bílí tamburaši hráli marš a už se práší a už je mráz a už je mráz

Dnes v noci přišel sníh a v našich domech teploučkých krásně hřály pece je lehké vysmívat se věcem co jdou mimo nás jdou mimo nás

Dnes v noci vlci vyjí smrt chodí dokolečka život je parodií když hlad má vlčí smečka někdo se v koutě krčí někdo má knedlík v krku a někdo hlasem vlčím přidá se k zpěvu vlků a s vlky vyje vyje a žije

Dnes v noci každý z nás si zvolí vlastní part a hlas pak už to půjde samo hrát svoje concertino a moll umřít či žít umřít či žít

Dnes v noci každý z nás buďto že vlkům zláme vaz a zakroutí jim krkem anebo sám se stane vlkem a bude výt a bude výt

Dnes v noci vlci vyjí ...

STODOLECKÝ KOSTELÍČEK



 $F^{\#*} = \text{tóny } f^{\#}, d^{\#}, e, g^{\#}$

Už se práší za kočárem sbohem bílý kostelíčku ďábel za mnou mával cárem aspoň úpis na dušičku!

Co chceš mít to ti dám i tvý dluhy spočítám ale já mu povídám co když chci zpátky?

Kočí prásknul dlouhým bičem bílej kostel mizí v dálce ďábel sám i se svým IČem v levým rohu na obálce

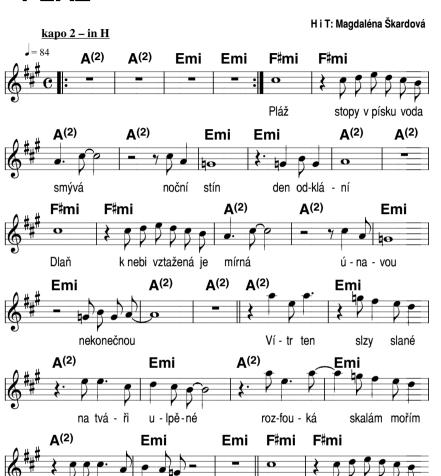
Jestli já nebo on za svůj nápad – za svůj tón dlouhý prachy milion jsou na mě krátký

Už se práší za kočárem sbohem bílý kostelíčku sbohem bílý kostelíčku stodolecký kostelíčku ...

PLÁŽ

u-to-pí

je v ozvěně



Klíč

k domu z kamene se ...

Pláž stopy v písku voda smývá noční stín den odklání Dlaň k nebi vztažená je mírná únavou nekonečnou

Vítr – ten slzy slané na tváři ulpěné rozfouká skalám, mořím utopí je v ozvěně

Klíč

k domu z kamene se skrývá v jedné z bran uzamčené Dlaň k zemi skloněná je vlídná námahou nekonečnou

Pouta jak ukovaná pro dlaně smířené uvězní ten smutek v branách spoutají ho k ozvěně

Déšť
od hor převysokých splývá
s nížinou pošpiněnou
Dlaň
s dlaní spojená je sdílná
s výšinou nekonečnou

Ten osten v těle pálí a rány trpěné utiší pak horský vítr odvane je k ozvěně

NE!

H: Zdeněk Vřešťál, Vít Sázavský T: Zdeněk Vřešťál



Že noc je plná nebezpečných netopýrů? – Ne! že místo mě máš kluka z Čečny? – ty neznáš míru – Ne! ty i v pravý poledne voláš – Né Né Né říkáš mi: jeden z nás je přebytečný a jeden odpadne jeden z nás je přebytečný a jeden říká – Ne!

Že bloumám tejden tam a zpátky – ztrácím víru? – Ne! že dávno znám tvý tajný zkratky – plotem díru? – Ne! ty i v pravý poledne voláš – Né Né Né Né ...

Víš – já jsem tak sám smutků plnej prázdnej byt a na tvý fotce pavouk spřádá síť víš – já jsem tak sám uzel nůžky tenká nit házím háček – ten háček si chyť!

Žral bych klidně suchý patky kvůli tobě? – Ne! a málem padám na lopatky že něco proběh – Ne! ty i v pravý poledne voláš – Né Né Né Né ...

Víš - já jsem tak sám ...

Že noc je plná nebezpečných netopýrů? – Ne! že místo mě máš kluka z Čečny? – ty neznáš míru – Ne! ty i v pravý poledne voláš – Né Né Né Né ...

Né Né!



ŽÁDNÝ TAKOVÝ

H i T: Zdeněk Vřešťál



poslední sloka:



Super Plus Makro a sleva pro Nováky utratit mizernej plat

Vozíky ve stádech ženou svý honáky nakoupit sežrat a spát

Mizernej plat nakoupit sežrat a spát raz dva!

To se mi zdá že jen já jsem se splet sám proti davu jdu – a nevím kam ačkoliv klobouk smekám hezkých pár let pohledy uhýbají a já tu klopýtám

To se mi zdá že jen já nemám styl nikdo mě nezdraví – každej si pospíchá to se mi zdá že jen já jsem tu zbyl v nacpaný tramvaji si broukám píseň do ticha Málo platný – je nás víc a každý z nás je neznámý málo platný – my nejsme nic a stokrát nic jde za námi za námi v řadě za námi

Dnes už to vím už to vím kdo je dav držím se opratí a jdu – tak jako vy a nic mi nevadí – nad vším jsem rukou máv dávno jsem nijaký – já nejsem Žádný Takový

Málo platný – je nás víc a každý z nás je neznámý ...

[: Dvěstěpětapadesátidílný je můj seriál na každý den nemám už nijaký názory rozdílný jeden z vás – Nowhere Man :] na každý den zbytečný Nowhere Man